

TEMAHÆFTE:

KÆRLIGHED TIL DEBAT

FAR OG MOR SKAL SKILLES

Henrik Jørgensen fortæller åbent og ærligt om sin egen erfaring. Hvad har din oplevelse været derhjemme?

FIND DIG SELV

Gud har givet os nogle idealer, og uanset hvor meget vi prøver at leve op til dem, lykkes det ikke altid.

1 KORINTERBREV 7

Vi vil gerne lade Bibelen tale for sig selv. Samtidig ved vi, at det ikke altid er lige nemt. Nogle vers er fremhævet, fordi vi mener de er specielt værd at lægge mærke til set i lyset af temaet.

#04

#08

#12

Myter og sandhed

Der er mange myter omkring dette emne. Én af dem er, at hvis du bliver gift tidligt nok og ikke har sex før du bliver gift, så får du et fantastisk ægteskab!

En anden er, at hvis du skal have et godt ægteskab er det vigtigt, at du gør dig en masse erfaringer inden. Altså, jo flere forhold du har været i, desto bedre bliver du til det, og du bliver klar til din ægtefælle.

Sandheden er, at dette hæfte faktisk ikke handler om sex og ægteskab, men om tilværelsen, når det er svært. Når alle idealerne falder fra hinanden, fordi det ikke er det man oplever. Hvad gør man, når ens forældre bliver skilt? Hvad gør man, når man selv er på vej gennem en skilsmisse? Hvad gør man, når drømmescenariet, som man synes både kirken og ens forældre havde præsenteret ikke holder?

Vi kunne præsentere jer for statistik
Vi kunne præsentere jer for bibeltekster
Vi kunne præsentere jer for lange artikler

Hæftet her er nok en blanding, men vi har specielt prøvet at fremhæve nogle personlige historier og erfaringer, fordi vi gerne vil gøre opmærksom på, at der ikke findes én løsning.

Gud opstiller idealet i skabelsesberetningen: "Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød." (1 Mos 2,24)

Men i en falden verden, stræber vi stadig efter idealer, men opnår dem sjældent. Vi kæmper, men falder. Og midt i forvirringen og skuffelsen, hvad gør vi der?

Vi vil gerne opmuntre til debat. Vi vil gerne skabe plads til samtale. Og vi vil gerne minde om, at "vi elsker, fordi han elskede os først." (1 Joh 4,19)

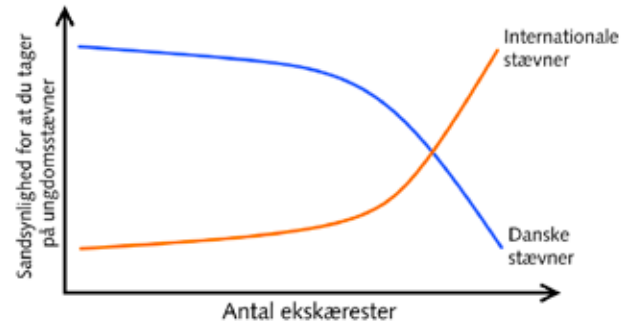
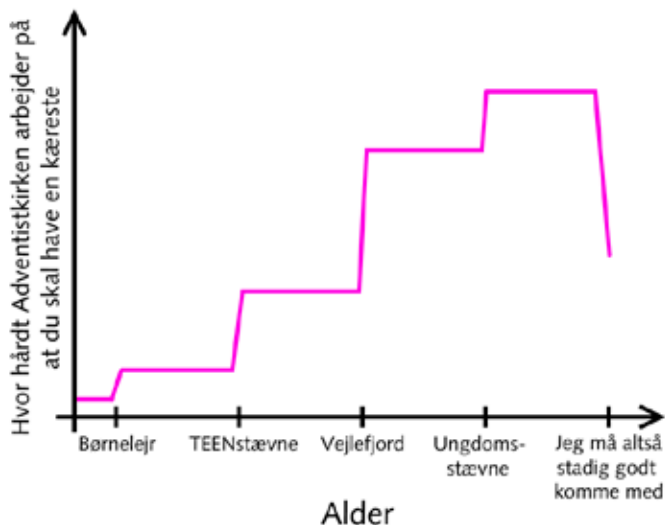
Det må være det rigtige sted at begynde...

UNG HUMORIST

BIBELENS VEJLEDNING TIL SUCCESFULDE FORHOLD:

1. Jakob og Laban lærer os at hvis du vil forhøje dine chancer skal du blive venner med faderen. Hvis du er god behøver du ikke nøjes med én datter.
2. Ruth lærer os at hvis du vil have hans opmærksomhed skal du bare snige dig ind i hans seng midt om natten, nøgen.
3. Salomo lærer os at hun formentlig bare er ude efter dine penge.
4. Abraham lærer os at halvsøstre ikke er off-limits, så længe du bagefter kan finde ud af om hun er din kone eller søster.
5. Maria lærer os at det under de rette omstændigheder kan være OK at få en anden mands barn.
6. Samson lærer os at det først for alvor går galt når man holder op med at lyve.
7. Josef og Potifar lærer os: "Bros before hoes".

Adventistkirkens vielsesattest:

Fornavn:

Hr. _____

Fru. _____

Efternavn (sæt kryds):

☐ Rasmussen

☐ Andet: _____

Relation til ægtefælle (Noah tæller ikke):

Ønsket antal børn:

☐ 4

☐ 5

☐ 6

☐ 7

Antal børn der skal have bibelske navne

☐ Alle

Vi accepterer Ægteskab i Adventistkirkens [servicevilkår](#) og angiver med accepten heraf ønske om opretholdelse af den kristne husorden.

☐ Accepter

☐ Afvis

Præstens underskrift:

Far og mor skal skilles

Jeg er jo nok ikke den rette til at skrive en artikel om hvordan børn og unge har det, når deres forældre skilles. Jeg er vokset op i en ret velfungerende familie og mine forældre er stadig sammen efter snart 70 års ægteskab. Men jeg har lidt erfaring med hvordan det er at have teenagere, hvis forældre beslutter sig for at gå fra hinanden. Det gør mig absolut ikke til ekspert, men i årene der er gået har jeg gjort mig nogle tanker om hvordan en skilsmisse påvirker børn, baseret på min egen begrænsede erfaring.

Mine børn var 12 og 14 år gamle da deres mor og jeg besluttede os for at gå fra hinanden. De var ikke ovenud overraskede, da de som nok mange andre børn var lidt klar over at det ikke gik helt godt mellem far og mor. Men selvfølgelig var de skuffede, vrede og rigtig kede af det. Uden de selv havde gjort noget forkert, stod de nu i en situation som de ikke brød sig om og som de ikke selv havde valgt at være i. Familiens sikre rammer som de kendte, var der ikke længere.

"DET BLIVER ALDRIG DET SAMME"

Jeg husker den første jul efter vi var gået fra hinanden. Vi havde besluttet at holde den sammen som familie, som vi altid havde gjort. Men vores søn var rigtig vred og ked af det den aften. Han begyndte at skælde os ud for at spille et spil og prøve at opretholde den pæne facade, når han godt vidste, at det slet ikke var sådan. Efter at have været rigtig godt sur sagde han så: "Det bliver aldrig det samme igen!!! Der er ingenting der vil være det samme længere!" Hans mor og jeg prøvede at berolige ham ved at sige, at selv om vi nu

boede hver for sig, så var vi fortsat hans forældre og vi ville fortsat holde jul sammen og fødselsdage og andre mærkedage. "Men det bliver aldrig det samme," blev han ved med at sige og det måtte vi jo erkende for det var sandt. Tingene havde forandret sig, lige meget hvor meget vi prøvede forvisse vores børn om, at vi ville prøve at vedligeholde nogle af de ting vi plejede at gøre sammen. Og det var først da vi erkendte det, at de begyndte at falde lidt til ro. Det var vigtigt for dem, at vi erkendte at det var anderledes nu. Det var vigtigt for dem at vide, at vi ikke bare "legede pæn familie" for deres skyld på trods af det, der var sket.

Det var nok vores absolut sværeste jul nogensinde. Men den aften, selvom den var svær, blev også meget vigtig for os som familie. Vi fik snakket mange ting igennem. Vi fik sat ord på nogle af de følelser vi alle 4 gik rundt med. Som forældre måtte vi lytte til hvordan det var for vores børn, hvordan de havde det med en beslutning som de intet havde med at gøre og som de alligevel blev påvirket allermost af. Vi lovede hinanden, at selvom tingene fra nu af ville være anderledes, ville vi fortsat prøve at være en familie, en meget anderledes familie. Vi ville fortsat være børnenes far og mor. Vi ville fortsat gøre nogle af de ting som vi altid havde gjort, fx holde jul og fødselsdag sammen og gå til forældremøde på skolen, sammen. Der ville selvfølgelig også være mange ting vi ikke længere ville gøre. Familieferier ville der nok ikke blive så meget af, eller de ville være meget anderledes. Men det kom til at betyde meget for dem, at vi fik snakket det igennem. Det var vigtigt, at de blev hørt, samtidig med, at de måtte forvisses om at skilsmissen ikke var deres ansvar.

SKYLD OG SKAM

På trods af at vi fik snakket om rigtig mange ting, følte vores børn alligevel en vis form for skam, at der var noget galt

med dem! De var ikke længere som deres kammerater. De brød sig ikke om at høre deres venner begynde at skyde skylden på deres mor eller far for skilsmissen og hvor forkert en skilsmisse er. For dem var det egentlig ligegyldigt hvem der havde skylden. For dem var det vigtigt at de fortsat havde en far og en mor, på trods af at de ikke længere bo-

ede sammen. Selvom de stadig var vrede på deres forældre, holdt de jo stadig af dem.

Det betød heller ikke, at alt siden er gået glat og på skinner og at vi levede lykkeligt derefter. Det var blot begyndelsen på en lang, sej rejse vi alle fire nu måtte ud på. En skilsmisse stikker rigtigt dybt og gør altid ondt på en eller anden måde. Nogle gange var vi som forældre så fyldt op af vores konflikt med hinanden, at vi blev helt blinde for, hvad det gjorde ved vores børn. Det handlede ikke om, at vi ikke længere elskede børnene, eller at vi var ligeglade, men mere,

at situationen var blevet for uoverskuelig for os. Konflikterne var blevet for store. Derfor handlede det mere om vores egen evne til at tackle situationen på, end om vores følelser over for vores børn. Og igennem de perioder måtte vore børn nogle gange minde os om, at de ikke ønskede at blive brugt som kastebold eller budbringere. De havde det svært nok med at have mistet deres "normale" familie og ønskede ikke at blive draget ind i deres forældres konflikt. Der var nogle gange hvor jeg begyndte at tale ondt eller negativt om deres mor, hvor de sagde fra eller sagde, "Det har jeg ikke lyst til at høre på, for det er stadig min mor du snakker om. Det kan godt ske du ikke kan li' hende længere, men hun er stadig min mor!" Og det var jo rigtigt. Børn har ret til at elske begge deres forældre, på trods af at forældre ikke længere elsker hinanden.

MINDER – PÅ GODT OG ONDT

Nogle år efter skilsmissen havde jeg mine børn med på besøg hos deres bedsteforældre. De fik fundet nogle af de gamle fotoalbums frem. Der sad de så i lang tid og fik genopfrisket minder fra deres barndom, ture vi havde taget som familie, besøg hos tante og onkel osv. Rigtig mange gange blev der sagt med store smil, "kan du huske det..." og "nej hvor var det sjovt dengang..." På vejen hjem sagde de til mig: "Hvor var det godt at blive mindet om at vi havde haft det godt engang." Det slog mig virkelig da de sagde det, og mindede mig om at det ikke alene er ok, men hvor vigtigt det er for børn at kunne huske tilbage på de gode tider, der har været, og kunne tale om dem.

Som forældre har vi gjort mange fejl og gang på gang er vi blevet mindet om, at en skilsmisse aldrig er uden smerte og sjældent lykkelig, men som barn i en skilsmisse går det meget lettere, hvis man føler man fortsat har begge forældre med sig.

HER ER LIDT RÅD FRA ANDRE BØRN, DER HAR VÆRET IGENNEM EN SKILSMISSE:

- Du har stadig ret til to forældre – du skal ikke vælge imellem far og mor.
- At du bliver givet nok ro til at vokse op i trygge omgivelser.
- Du har lov til at elske begge dine forældre.
- Du har ret til at blive hørt, men det er ikke dit ansvar!
- Dine forældre snakker sammen om din opdragelse.
- Du skal ikke acceptere at være en kastebold eller budbringer i dine forældres skænderier.
- Du har behov for at have ene-tid med din far eller mor uden deres nye kæreste eller mulige nye familie.
- Find en uden for familien du snakker rigtigt godt med.
- Du kan godt forvente at både din far og mor er sammen dig engang imellem – fødselsdag/jul etc.

NÅR FØLELSERNE LEGER KOMPAS

Så længe jeg kan huske tilbage, har jeg vidst, at mine forældre elskede mig. Jeg tvivlede aldrig på deres kærlighed og følte mig overbevist om, at uanset hvad der skete, ville de stadig elske mig. På den baggrund har det altid været nemt for mig at tro på at Gud elskede mig på samme måde og så alligevel mere.

MAN ER IKKE ET BARN FOR EVIGT

Men livet som teenagepige er sjældent ukompliceret og bærer ofte præg af en følelse af utilstrækkelighed og "ikke at være god nok". Denne følelse oplevede jeg både i forhold til venner og i forhold til Gud. Selvom jeg med min fornuft vidste, at Gud elskede mig og at min frelse ikke afhang af om JEG var god nok, slap følelsen mig ikke.

DA MINE FORÆLDRE BLEV SKILT VAR DET, SOM FLERE SIKKERT VED, IKKE KUN EN FAMILIE, DER GIK I STYKKER. DER KAN SIGES MEGET OM KONSEKVENSERNE FOR BØRN OG FORÆLDRE VED EN SKILSMISSE. FOR

MIG VISTE EN AF KONSEKVENSERNE SIG FØRST SENERE OG JEG OPFATTEDE FØRST ÅRSAGEN ENDNU FLERE ÅR SENERE.

Jeg mistede troen på at nogen kunne elske mig et helt liv. Tanken om at nogen skulle kunne holde mig ud længe nok til rent faktisk at gifte sig med mig, var nu blevet en fjern og uvirkelig tanke. Da jeg var yngre havde jeg altid forestillet mig, at jeg skulle giftes, have børn og leve lykkeligt til mine dages ende, men virkeligheden er ikke en drømmeverden.

FORÆLDRE SLÅR KÆRESTER

Modsat kærligheden fra mine forældre, som i min oplevelse kom af sig selv, uden at jeg havde fortjent den, skulle jeg nu til at fortjene at en kunne elske mig. Erkendelsen af at dette nok ikke kunne lade sig gøre, øgede blot mit behov for anerkendelse og kærlighed. Jeg hungrede efter at nogen skulle kunne værdsætte mig, samtidig med at jeg var overbevist om, at det nok ikke ville være ved. Behovet blev lettere opfyldt af drenges opmærksomhed, men efter kuldsejlede forhold følte jeg endnu stærkere, at der umuligt kunne være en mand, der kunne elske mig nok til at blive sammen med mig i tykt og tyndt. I mit hoved hang det jo sådan sammen, at hvis mine egne forældre ikke havde kunnet klare det, hvordan skulle jeg så nogensinde kunne?

Jeg begyndte at tænke at forhold bare

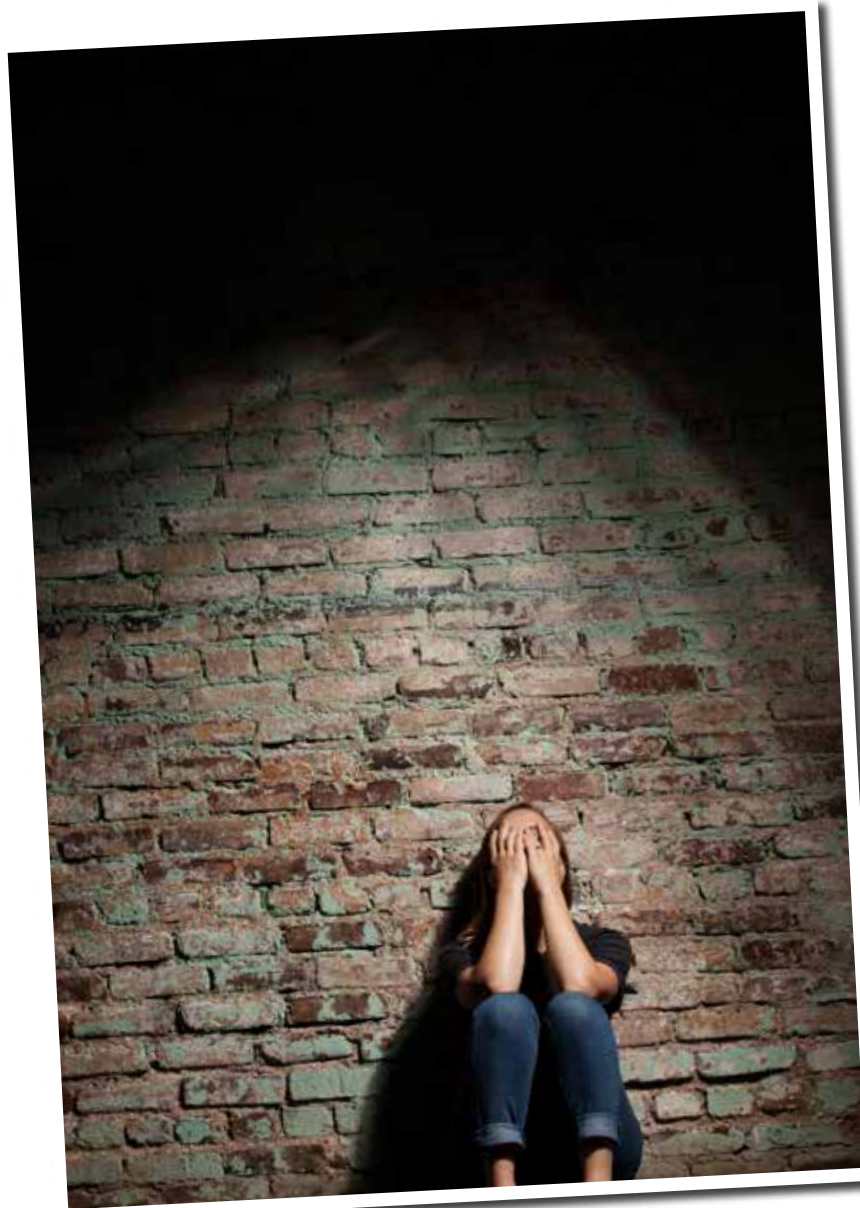
ville søre mig mere, da jeg følte at jeg investerede for meget. Det logiske udfald blev at jeg holdte mig til flirt, jeg kunne kontrollere, og ikke gjorde noget seriøst ud af det. På den måde, bildte jeg mig ind, ville jeg ikke blive lige så såret. Min plan blev at være i et forhold så længe jeg fik gode ting ud af det og skynde mig at gå før han gjorde. Alt sammen for ikke at blive bekræftet i den følelse der plagede mig.

FØLELSER UD OVER DET HELE

Den psykiske skade, jeg gjorde på mig selv ved at have flygtige flirts i stedet for at bearbejde den skade jeg allerede havde, vil jeg nok altid bære med mig. Jeg følte et behov for at opretholde en illusion om at jeg ikke blev såret, hvis jeg ikke involverede mig følelsesmæssigt, men som jeg ser det nu, er det ikke muligt at være sammen med andre mennesker uden at ens følelser påvirkes. Dem der påstår at en pige kan være fysisk involveret med en fyr uden at følelserne opstår, har enten gjort det for længe eller lyver for sig selv, og kan ikke se den skade de er i gang med at gøre på sig selv.

Mine forsøg på at undgå smerte var ikke kun til skade for mig selv, men jeg sårede også folk omkring mig. Den måde at behandle andre mennesker på er, for mig at se, ikke i orden, men jeg retfærdiggjorde det ved at bilde mig ind at hvis de var indforstået med at det ikke var noget seriøst, så var det okay, det jeg gjorde.

Men det er aldrig okay at behandle andre mennesker dårligt og at lege med deres følelser, selvom de ikke formår at sige fra og derfor går med til det. De fortjente bedre og jeg fortjente bedre.

GUDES TANKE

For mig at se kan et forhold kun fungere i længden hvis man forpligter sig til det, både i handling og ord, og senere juridisk. De flygtige forhold og flirts var slet ikke det Gud havde i tanke da han skabte os. Hans ønske var at vi skulle binde os til én person og binde os for resten af livet. Min pointe er ikke at du skal gifte dig med din første kæreste, men hvor ville jeg ønske at min sidste kæreste også havde været min første, det havde sparet mig for en del smerte.

Så er der dem der siger, at det er godt at

"øve sig" på forhold så man kan blive en god kæreste til den sidste. Øh, hvad? Skal man øve sig i at blive såret eller såre andre ved at have forhold før man er klar til at binde sig? Min pointe er at man skal passe på sig selv og, ikke mindst, andre. Hvis du vil gøre en del ting lettere for sig selv, så vent med at udforske forholdenes verden, til du er klar til at binde dig for resten af livet. Jeg ved godt at mange foretrækker at gøre sig sine egne erfaringer, men jeg håber at der bare er én, der kan undgå at gå igennem hvad jeg har trukket mig selv igennem. Stræb efter kærlighed ikke kun efter forelskelse.

EN NY KURS, MEN TIL TIDER GAMLE FØLELSER

På et tidspunkt vendte jeg om og satte en ny kurs for mit liv. I dag tør jeg slet ikke tænke på hvor jeg ville være, hvis ikke jeg havde gjort det. Jeg er lykkelig for at jeg ikke bare fulgte mine lyster, eller som nogen siger "mit hjerte". Som der står i Jeremias 17,9: "Hjertet er det mest bedrageriske af alt, det er uhelbredeligt, hvem kan gennemskue det?"

FØLELSEN AF UTILSTRÆKKELIGHED OG TVIVLEN PÅ AT NOGEN VIRKELIG KAN ELSKE MIG HELE LIVET VIL NOK ALTID VÆRE I MIT BAGHOVED, MEN I DAG VED JEG AT KÆRLIGHED IKKE KUN HANDLER OM FØLELSER, MEN OM VALG, FORPLIGTELSE OG VILLIGHED TIL AT ARBEJDE MED FORHOLDET.

Jeg er mere værd end en flirt eller et løst forhold. Min værdi som menneske kommer ikke fra hvad en mand syntes om mig, men fra Gud. Ja, du er også mere værd, du er værd at blive elsket hele livet af den samme person!

Find dig selv — før du finder kærligheden

Alle forældre gør sig tanker om børneopdragelse, og om hvilke værdier de vil, at deres børn skal tage med sig, når de en dag flyver fra reden. Som ung teenager gjorde jeg mig mange tanker om den måde mine forældre havde valgt at opdrage mig på; det gør jeg stadigvæk. Nogle elementer har jeg taget afstand fra, mens andre har prentet sig fast og er blevet en del af mig.

Jeg er godt på vej mod de fyre, og har som mange andre gjort bekendtskab med kærligheden, på godt og ondt. Jeg er vokset op i et kristent hjem med kristne værdier. Vi gik i kirke hver lørdag, og vi blev præget og opdraget til at være gode eksempler for andre; vi skulle være høflige og lydige og altid tiltale andre med respekt, vi skulle være de dygtigste i skolen og ikke lade os blive distraheret af drenge, popmusik, fester og lign. Jeg kan huske, min mor ofte sagde til mig, at hvis man var en pæn pige, så fjolde man ikke rundt med drenge, man koncentrerede sig om sin skole. "Den dag du er klar til at blive gift, så kan du finde en sød fyr og gifte dig med ham!" Jeg blev opdraget til at hvis jeg ventede på "den rette", så kunne vi bare blive gift og så ville alting blive godt, for han var den rigtige for mig. Jeg skal også lige nævne, at skilsmisse ikke var nogen mulighed.

Når jeg kigger tilbage på min tid som teenager, så var jeg utrolig indelukket. Jeg kunne godt virke social udadtil, da jeg ofte var sammen med mange mennesker, men jeg kunne godt lide at være den observerende og jeg analyserede altid andres måde at agere på; det gør jeg stadigvæk. Jeg blev utrolig god til at læse andre mennesker ud fra deres opførsel. Det var en fantastisk evne at have tilgnet sig. Hvad jeg dog senere i livet har måtte erkende er, at det ikke er nok at kunne aflæse andre, hvis jeg ikke kunne aflæse mig selv.

UDEN FOR DE "TRYGGE" RAMMER

Jeg var seksten og skulle flytte hjemmefra. Det var en søndag, bilen var pakket med alle mine ting, og mine forældre og jeg var på vej for at indlogere mig på kostskole. Her skulle jeg bo og tage en studentereksamen de efterfølgende tre år.

Der gik ikke mange måneder, så mødte jeg en fyr som jeg forelskede mig i, og vi blev selvfølgelig kort tid efter kærestes. Det var min mor bestemt ikke begejstret for, hun talte sin sag for at vi skulle gøre det forbi. Jeg skulle koncentrere mig om min skole og være, hvis ikke den bedste, så blandt de bedste. Jeg overbeviste min mor om, at skolen stadig ville få min fulde opmærksomhed og at resultatet af min studentereksamen ikke ville blive ringere af den grund. Jeg holdt hvad jeg lovede, på trods af at det var hårdt: både at passe min skole, have et studiejob, og finde tid til at være sammen med min kæreste og så afsluttede jeg min studentereksamen med et flot resultat. Et stort kapitel i mit unge liv var afsluttet og jeg skulle nu bestemme mig for, hvad næste skridt i den virkelige, voksne verden skulle være.

NÅR SÅ MAN ER KÆRESTER...

Jeg havde været kærestes med den samme fyr i alle tre år på gymnasiet, og vi skulle nu begge flytte til en af storbyerne og starte på videregående uddannelser. Vi talte om evt. at flytte sammen, men som tidligere nævnt, så var jeg præget af min opdragelse, og det var helt udelukket, at vi kunne flytte sammen inden vi blev gift. Det blev ret hurtigt et diskussionsområde, som tog meget af vores tid. Min kæreste synes jeg holdt lidt for godt fast i de værdier og gamle principper, men det var dem jeg havde fået med i min bagage hjemmefra. Jeg synes, jeg havde fået en god opdragelse, på trods af, at jeg, som jeg blev ældre, gjorde op med mange af de opdragelsesprincipper som jeg var blevet præget af. Jeg havde taget afstand fra nogle og i stedet dannet mig mine egne meninger, mens jeg havde beholdt andre. Men lige dét omkring det modsatte køn, kærlighed, gitemål og hvad der skal til for at få et godt og vellykket kærlighedsliv, var jeg blevet

præget meget af hvad min mor havde fortalt mig og hvad den tids holdning var omkring den slags.

Alle mine valg var derfor udledt på det grundlag og da jeg ikke havde meget erfaring på området, var jeg overbevist om, at hvis jeg fulgte de råd, så ville jeg få et godt ægteskab. Det var jo det min kæreste og jeg så småt var på vej til. Og det vakte et nyt emne op til overfladen. Jeg var blevet døbt og det var min kæreste ikke, og hvis vi skulle giftes og leve sammen, så var det vigtigt, at han også var døbt. Han var ikke kommet så langt i sine overvejelser omkring sit personlige forhold til Gud, men efter en del diskussioner og overvejelser, valgte han at blive døbt. Set i bakspejlet, så blev han nok døbt så vi kunne blive gift og der gik ikke mange måneder, før vi var mand og kone.

ALT VAR GÅET EFTER PLANEN, ALT VAR LIGE SOM DET SKULLE VÆRE. VI VAR UNGE, JEG HAVDE IKKE HAFT ANDRE SERIØSE FORHOLD FØR HAM OG VI HAVDE HELE LIVET FORAN OS TIL AT VOKSE SAMMEN I. JEG VAR OVERBEVIST OM, AT JEG VILLE FÅ ET LANGT OG LYKKELIGT LIV MED MIN NYERHVERVEDE MAND. DET SKULLE DOG SNART VISE SIG, AT JEG TOG GRUELIGT FEJL.

Vi købte en lejlighed, studerede, arbejdede og fik ret hurtigt et par børn. Men der var noget helt galt i vores forhold og vores liv.

FARESIGNALER

Vores forhold havde alt for hurtigt udviklet sig til at være praktisk. Indkøb, madlavning, vasketøj, rengøring, børnepasning og alt det der nu følger med at være en familie. Vi begyndte at skændes en del, da vi var uenige om fordelingen af alle de praktiske opgaver, som skulle udfyldes. Som kvinde påtog jeg mig en stor del af alle de opgaver og havde selvfølgelig

et ønske om, at min mand ville hjælpe mig. I mine øjne var det hans opgave at være en støtte for mig i alt, både fysisk og mentalt. Vores måde at kommunikere på gik hurtigt fra uenigheder til skænderier og til sidst holdt vi op med at tale sammen. Vi spiste ikke på samme tidspunkt, og brugte ikke meget tid sammen. Jeg tilbragte meget tid sammen med børnene, og han var ude med sine venner, eller sad foran computeren. Jeg husker, at jeg ofte bevidst valgte at lægge mig til at sove før ham; på den måde undgik jeg at skulle tale med ham eller, endnu værre, at han ville lægge op til sex, og at jeg så måtte afvise ham. Det blev rutinen, som så indimellem blev afbrudt af et stort skænderi, som gik på, at han havde fysiske behov som han følte, jeg ikke ville dække, og jeg havde andre, praktiske, behov som jeg følte, han ikke ville hjælpe til med. Jeg var ked af det, kørt træt og kunne ikke forstå, at vi kunne ende i denne situation og endda så hurtigt efter at vi var blevet gift. Men vi havde ikke brugt tid på hinanden; det handlede ofte om, hvad vi hver især ville i vores liv. Vi havde ikke formået at blive en enhed.

DET VAR MENINGEN, DET SKULLE VÆRE MIDLERTIDIGT

Det var op ad bakke, for hvordan vender man den rutine, hvor man bare går og er irriterede på hinanden og måske ikke engang kan være i samme rum. Det er svært, at få to mennesker, som nærer så negative følelser over for hinanden, til at ville arbejde mod et fælles mål. Vi forsøgte med parterapi, og der formåede vi at sige ting til hinanden, og der fik vi en bekræftelse på, at det var blevet modtaget, men de aftaler vi lavede blev ikke overholdt. Jeg følte, jeg var ved at forsvinde, mistede livsgejsten, tabte mig, og havde det bedst når han ikke var til stede. Jeg kunne få helt ondt i maven allerede en halv time inden jeg vidste, han ville træde ind ad døren. Jeg følte ikke, der var plads til at

være mig, jeg havde en følelse af, at jeg var ved at blive kvalt og jeg måtte erkende, at jeg havde brug for en pause. En pause, hvor vi kunne være hver for sig, og ryste os fri af vores irritationer eller i hvert fald få dem så meget på afstand, at vi kunne tale om dem. En pause, hvor jeg kunne finde mig selv og finde ud af hvad jeg ville. Jeg gav udtryk for det og blev mødt af foragt, han gav mig dårlig samvittighed. Vi endte i et stort skænderi som endte med, at han bad mig om at gå. Han gjorde det i vrede, men det var lige dét jeg havde brug for at høre. Han tog på arbejde og i den tid pakkede jeg de mest nødvendige ting og gik. I mit hoved var det midlertidigt, og det var på det tidspunkt ikke min hensigt, overhovedet, at vi skulle gå fra hinanden eller at vi skulle skilles. Men det blev vi!

Uenighederne og skænderierne havde, i stedet for at dæmpe sig, taget kraftigt til. Det endte med, at jeg kastede håndklædet i ringen og søgte om separation og sidenhen en skilsmisse. Selvom det var mig, der var gået og sidenhen

havde søgt om skilsmissen, så er det ikke ensbetydende med, at jeg ønskede det skulle gå sådan. Det er en sidste udvej man vælger, efter at have råbt om hjælp. Det var noget af det sværeste at gå igennem, og hvor har jeg stor respekt for de mennesker, som er blevet skilt. Ikke fordi de er blevet skilt, men fordi de er kommet igennem det, og har formået at samle sig selv sammen efterfølgende.

Jeg var på det tidspunkt fuldstændig pillet fra hinanden, og det var et stort nederlag, at jeg, som var så fornuftig, altid traf de rigtige valg, var velovervejet og ikke mindst godt begavet, at jeg var blevet skilt. Jeg gav mig selv lov til at dvæle i det. Jeg arbejdede meget med mig selv, og havde et godt netværk som støttede mig og hjalp mig. Det resulterede i, at jeg allerede efter et par måneder kunne begynde at se fremad. Jeg ville ikke lade denne oplevelse forhindre mig i at leve mit liv og være glad. Jeg ville finde mig selv, finde ud af hvem jeg var som menneske, hvilke meninger og holdninger og synspunkter jeg havde. Jeg havde været forbundet til hvad andre syntes og mente, og selvom jeg var godt i gang med en løsrivelsesproces, så var jeg ikke færdig.

EN NY ERFARING

Der gik noget tid, så mødte jeg en mand, som fejede benene væk under mig. Jeg tilbragte meget tid sammen med ham, og blev betaget af den måde han var over for mig på. Han var intens og nærværende, og jeg følte, at jeg kunne være mig selv sammen med ham. Han vendte min verden på hovedet og vakte følelser i mig, som jeg ikke vidste jeg var i besiddelse af.

På trods af, at jeg prøvede at holde lidt igen, på grund af min tidligere erfaring, så faldt jeg pladask for ham og han for mig, og vi indledte et forhold. Han så mig som den jeg var og er og respekterede mine holdninger og meninger. Der var plads til, at vi kunne være uenige, og det var vi til tider også, og kunne have nogle heftige diskussioner, men det foregik på en ligeværdig og respektfuld måde.

Der gik måneder, og sidenhen år, og vores forhold blev med tiden mere og mere intenst, den første forelskelsesrus aftog ikke, men gik over i dyb kærlighed; den følelse af at få gåsehud bare ved tanken om ham, og dét at vide, at uanset om jeg var ked af det eller glad, så ville han altid give sig tid til at holde om mig eller lytte til mig, hvis jeg havde behov for at lette mit hjerte. Det gik op for mig, at jeg elskede ham, uendelig meget. Jeg havde ikke haft så tæt et forhold til noget andet menneske før, og jeg følte at hele verden omkring os kunne forsvinde og det ville ikke betyde noget. Sådan en kærlighed kan ikke forklares, den skal opleves, og som tiden gik indså jeg, at dette var noget helt specielt, det var ægte!

Alt hvad jeg mærkede med ham, gjorde mig meget bevidst om alt det jeg havde manglet i mit tidligere forhold. Med denne nye erfaring, kunne jeg nu se klart for mig, at jeg ikke havde næret disse følelser for min eksmand. Jeg indså nu, at det flotte billede vi havde været, da vi blev gift, var baseret på alt dét som jeg var blevet opdraget til. I alt det jeg havde været optaget af dengang, da vi var kærester og skulle giftes og flytte sammen, havde mit fokus udelukkende været på alt det vi ikke måtte, alt det vi burde gøre og alt det som alle mente var det rigtige. Jeg havde været naiv og også ung, og jeg kunne nok ikke kunne have været andet, men jeg havde "glemt" at mærke efter og spørge mig selv, om jeg virkelig elskede ham og om jeg havde lyst til at tilbringe resten af mit liv med ham. Min mavefornemmelse i dag, fortalte mig noget helt andet. Den fortalte mig, at jeg ikke havde elsket ham, at jeg aldrig havde gjort det, og dermed sagt, så havde grundlaget for vores ægteskab, været helt forkert. Jeg spurgte mig selv, hvordan det kunne gå så galt, hvordan kunne jeg have overset en så vigtig detalje! Sandheden var, at jeg havde været ung, og at jeg ikke vidste hvem jeg selv var og hvad jeg stod for. Jeg havde stået i skyggen af andre og havde ikke fundet mig selv, lært at mærke efter og lært at lytte til min mavefornemmelse.

MIN OPLEVELSE

Jeg deler denne personlige oplevelse, fordi jeg synes, det er vigtigt at gøre unge mennesker opmærksomme på, at de valg man foretager sig som ung kan have konsekvenser for resten af ens liv, på godt og ondt. Det er vigtigt at finde ud af hvem man selv er, uafhængigt af ens forældre, kirken og også uafhængigt af vennerne. Dermed ikke sagt, at det ikke er godt at lytte til dem.

PRINCIPPER OG GODE RETNINGSLINJER ER GULD VÆRD, MEN HVIS MAN VÆLGER AT FØLGE DEM UDEN AT HAVE SIG SELV MED I DET, SÅ HAR DET IKKE NOGEN VÆRDI.

Jeg havde foretaget store valg for mit fremtidige liv, mens jeg var for ung, og jeg havde ikke fundet mig selv. Det er en barsk erfaring at gøre sig, men jeg har intet fortrudt. Jeg valgte at få det bedste ud af det, og jeg gennemgik en forvandringsproces, som jeg ikke ville have været foruden.

Jeg fandt mig selv og erfarede, at jeg kunne trække vejret helt ned i maven, have god samvittighed i alt hvad jeg foretog mig, være nærværende og ægte og se mennesker lige ind i øjnene. Tidligere havde jeg hele tiden været plaget af dårlig samvittighed og været usikker, da jeg ikke vidste, hvad der forventedes af mig. Sådanne tanker optages jeg slet ikke af den i dag. Jeg er tilstede i mig selv og i andres selskab, og jeg kan være meget mere for min familie og mine børn. Det er vigtigt for mig, at jeg bruger min erfaring og det har en høj prioritet i mit liv og i min opdragelse af mine børn. (De skal bruge deres mavefornemmelse, og have en tro på sig selv). De skal finde sig selv og vide hvem de selv er før de kan gå ud og evt. finde en passende partner og være noget for ham/hende eller andre.

1 Korinterbrev kapitel 7

Vi vil gerne lade Bibelen tale for sig selv. Samtidig ved vi, at det ikke altid er lige nemt. Nogle vers er fremhævet, fordi vi mener de er specielt værd at lægge mærke til set i lyset af temaet.

Vi håber disse ord fra Paulus kan give opmuntring og vejledning, samt skabe debat.

v1 Hvad angår det, I skrev, så er det bedst for en mand ikke at røre en kvinde. v2 Men for at undgå utugt skal enhver mand have sin hustru, og enhver kvinde sin mand. v3 En mand skal give sin hustru, hvad han skylder hende, og en hustru ligeså sin mand. v4 En hustru råder ikke over sit legeme, men det gør hendes mand; ligeså råder heller ikke en mand over sit legeme, men det gør hans hustru. v5 I må ikke unddrage jer hinanden, hvis I da ikke er blevet enige om det for en tid, for at I kan hengive jer til bøn og så komme sammen igen, for at Satan ikke skal friste jer, fordi I ikke kan være afholdende. v6 Men dette siger jeg som en indrømmelse, ikke som en befaling. v7 Jeg ser helst, at alle mennesker er som jeg; men enhver har sin egen nådegave fra Gud, den ene på én måde, den anden på en anden måde.

v8 Til de ugifte og enkerne siger jeg, at det er bedst for dem, hvis de bliver ved med at være som jeg. v9 Men kan de ikke være afholdende, skal de gifte sig; for det er bedre at gifte sig end at brænde af begær.

v10 De gifte byder jeg, dog ikke jeg selv, men Herren, at en kvinde ikke må skille sig fra sin mand v11 – men er hun blevet skilt, skal hun forblive ugift eller også forlige sig med sin mand – og en mand må heller ikke skille sig af med sin hustru.

v12 Til de øvrige siger jeg, ikke Herren: Har en broder en ikke-troende hustru, og hun gerne vil blive boende sammen med ham, skal han ikke skille sig af med hende. v13 Og har en kvinde en ikke-troende mand, og han gerne vil blive boende sammen med hende, skal hun ikke skille sig af med ham. v14 For en ikke-troende mand er helliget ved sin hustru, og en ikke-troende hustru ved broderen; ellers ville jeres børn jo være urene, men nu er de hellige. v15 Men vil den ikke-troende ægtefælle skilles, så lad det ske; en broder eller en søster er ikke bundet i sådanne tilfælde. Til fred har Gud kaldet jer. v16 For hvordan kan du vide, kvinde, om du kan frelse din mand? Eller hvordan kan du vide, mand, om du kan frelse din hustru?

v17 MEN ENHVER SKAL LEVE SÅDAN, SOM HERREN HAR TILDELT HAM, SOM GUD HAR KALDET HAM. SÅDAN BESTEMMER JEG DET I ALLE MENIGHEDER.

v18 Var man omskåret, da man blev kaldet, skal man ikke lave om på det, og var man ikke omskåret, skal man ikke lade sig omskære. **v19** Om man er omskåret eller ej, betyder ikke noget, men det gør lydighed mod Guds bud. **v20** Enhver skal blive i det kald, som han blev kaldet i. **v21** Var du træl, da du blev kaldet, så tag dig ikke af det – men har du også mulighed for at blive fri, så benyt dig hellere af det – **v22** for den, der blev kaldet til at høre Herren til, mens han var træl, er Herrens frigivne; ligeså er den, der blev kaldet som fri, Kristi træl. **v23** I blev købt dyrt. Vær ikke menneskers trælle. **v24** Brødre, over for Gud skal enhver blive i det, som han blev kaldet i.

v25 Om de unge piger har jeg ikke noget påbud fra Herren, men giver min mening til kende som en, der af Herrens barmhjertighed fortjener tillid. **v26** Og så mener jeg, at det er det bedste på grund af den nød, som vi nu er i, at det er det bedste for et menneske at leve ugift. **v27** Er du bundet til en kvinde, skal du ikke søge at blive løst; er du løst, skal du ikke søge at få en hustru; **v28** men gifter du dig, har du ikke dermed begået nogen synd, og gifter den unge pige sig, har hun ikke dermed begået nogen synd; dog vil de få besvær i det daglige, og det vil jeg skåne jer for.

v29 MEN DET SIGER JEG, BRØDRE: TIDEN ER KNAP. HEREFTER SKAL DE GIFTE VÆRE, SOM OM DE IKKE VAR GIFT, v30 DE GRÆDENDE, SOM OM DE IKKE GRÆD, DE, DER GLÆDER SIG, SOM OM DE IKKE GLÆDEDE SIG, DE, DER KØBER, SOM OM DE INGENTING FIK, v31 OG DE, DER GØR BRUG AF VERDEN, SOM OM DE IKKE UDNYTTEDE DEN. FOR DENNE VERDEN, SOM DEN ER, GÅR TIL GRUNDE.

v32 JEG SER HELST, AT I ER FRI FOR BEKYMRINGER. En ugift mand tænker på Herren, hvordan han kan være Herren til behag; **v33** men den, der er gift, tænker på verden, hvordan han kan være sin hustru til behag, **v34** og er splittet. Og en ugift kvinde eller ung pige tænker på Herren, på at være hellig både i legeme og ånd; men den, der er gift, tænker på verden, hvordan hun kan være sin mand til behag.

v35 DET SIGER JEG TIL JERES EGET BEDSTE, IKKE FOR AT BASTE OG BINDE JER, MEN FOR AT I UFORSTYRRET KAN LEVE SØMMELIGT OG HOLDE JER TIL HERREN.

v36 Men synes nogen, at han bringer skam over den unge pige, hvis hun bliver for gammel, og kan det ikke være anderledes, så skal han gøre, som han har besluttet. Dermed begår han ikke nogen synd; så skal de gifte sig. **v37** Men den, der står fast ved sit forsæt og ikke ligger under for nogen tvang, men er herre over sin vilje og i sit hjerte har besluttet at lade pigen forblive, hvad hun er, handler rigtigt. **v38** Altså, den, der gifter sig med den unge pige, handler rigtigt, og den, der ikke gifter sig, handler bedre.

v39 En kvinde er bundet, så længe hendes mand lever; men dør manden, er hun fri til at gifte sig, med hvem hun vil, blot det sker i Herren. **v40** Men hun vil være lykkeligere, hvis hun forbliver ugift – efter min mening, og jeg mener også at have Guds ånd!

DISKUTÈR VIDERE...

På www.facebook.com/UNGAdventist er der mulighed for tage forskellige emner og ting op. Det kan være med udgangspunkt i hæftets indhold eller noget helt andet.

Porno

— til drenge og piger

Drenge og piger er forskellige. Det er der nok ikke så meget debat omkring. Men nogle gange bliver debatten om pornografi ensidig. Mest til drengen, da det er ham, jeg kan relatere til.

Det er svært at vokse op i et samfund, hvor sex bliver mere og mere almindeligt blandt unge, og man selv gerne vil vente. Det betyder ikke, at lysterne ikke er der. Men når man ikke har en kæreste, og selv hvis man havde, gerne vil vente, så er pornografi en god løsning.

Det er selvfølgelig ikke sådan det begynder. Jeg husker stadig første gang, jeg fandt et blad, som ikke var mit, men som alligevel var tilgængeligt. Det var spændende, og pigerne så godt ud. Jeg havde aldrig prøvet at onanere, men det kom sådan set meget naturligt. Efter første gang skete det oftere og oftere. Uanset hvor dårligt jeg havde det efterfølgende, så føltes det jo godt, så jeg blev ved.

Billederne i bladene blev ikke ved med at være spændende nok, så jeg søgte til internettet for at finde mere. Jeg havde, mærkeligt nok, stadig en holdning til pornografi, så i stedet fandt jeg filmklip, hvilket der var masser af. Jeg havde det elendigt. Men jeg var fanget i en afhængighed som jeg ikke

vidste, hvordan jeg skulle komme ud af. Det gik flere år, og det var ikke før jeg til sidst åbnede op og snakkede med en ven om det, at det begyndte at blive bed-

re. Desværre, inden jeg gjorde det, havde jeg allerede været i et forhold med en pige, som var gået i stykker pga. min afhængighed. Det var umuligt at være tæt på hende fysisk, når jeg samtidig åbnede for computeren for at "se mere".

Jeg overvandt heller ikke min afhængighed med det samme. Der skulle stadig gå år, før jeg fandt sammen med en pige, som jeg denne gang valgte at fortælle om afhængigheden og mit ønske om at være fri. Hun mødte mig med forståelse og sympati, selvom hun ikke forstod, til at begynde med, hvad det faktisk betød. Jeg sammenlignede det med at være alkoholiker, og hun tænkte "det kan ikke være rigtigt". Men det er det. Og det værste ved det hele er, at billederne sidder fast. Det er ikke noget man lige kommer af med igen.

Et utrolig vigtigt skridt for mig var programmet, som blev tilbudt på www.settingcaptivesfree.com – det er et forløb over 60 dage, hvor man får tildelt en mentor, som selv er blevet "tørslagt", som følger og hjælper en. Man får også mulighed for, at de spørgsmål og små studier man går igennem, bliver sendt til en man kender, som også kan hjælpe en. Jeg har været igennem mange samtaler. Jeg er også faldet mange gange. Jeg har løjet om det, fordi det gør man. Man kan være nok så ærlig på alle andre områder, og så alligevel lyve om sin afhængighed.

Jeg skriver ikke, fordi jeg i dag kan sige, at jeg har vundet sejr for resten af mit liv. Jeg tager en dag af gangen. Men jeg skriver, fordi jeg ved, der er mange flere ligesom mig i kirken, som har brug for at slippe fri af det de er fanget i, og det er ikke nemt at åbne op og sige, for hvordan bliver man mødt? Der er en grund til, at jeg vælger at skrive som anonym.

TIL EFTERTANKE:

Måske er det ikke onani og pornografi, men næste gang du læser en roman eller ser en romantisk komedie, så overvej hvad det gør ved din forestilling om drømmepigen/drømmefyren. Der findes mange forskellige slags pornografi, og der findes mange afhængigheder – uafhængigt om man er single eller i et forhold.

WWW.FACEBOOK.COM/MARKGUNGOR
MARKGUNGOR.COM/

Mark Gungor shared a link
 May 6 · Edited

Har du nogensinde hørt at 50% af alle ægteskaber ender i skilsmisse?

Forskere har nu opdaget, at hvad der før har været præsenteret som fakta, faktisk ikke er andet end en myte. Den årlige skilsmisse rate for par der er førstegangs gift er nemlig tættere på 20% end 50%. Tilføjer man et element af tro falder det tal helt ned til 10%.

Hvor kommer tallet 50% så fra?

1. Fra prognoser der aldrig blev bevist
2. Fra ethvert ægteskab per skilsmisse i et givent tidspunkt. For eksempel: Hvis der er 100 bryllupper i et land og 50 skilsmisser, så siger man at skilsmisseraten er 50%. Det betyder dog ikke, at halvdelen af alle tidligere par blev skilt, men at der var så mange skilsmisser per bryllup.
3. Flergangs skilte mennesker ødelægger statistikken. Mange som bliver skilt har en tendens til at gøre det til en livsstil: 1. 2. og 3. ægteskab og flere. Det betyder ikke at ægteskabet i sig selv har problemer. Det betyder at NOGLE mennesker i samfundet har nogle rimelig seriøse problemer.

Så sandheden er: Bliv gift og du har en 80-90% chance for succes.

Check den her video ud! (Oversat af Jonatan Pavlovic)

<http://www.cbn.com/tv/3540711906001>

Divorce Shocker: Most Marriages Do Make It
www.cbn.com

Most people believe only half of U.S. marriages make it. But a leading researcher is announcing the true divorce rate is much lower and always has been.

Unlike · Comment · Share

1,481 59 1,390 Shares

Mark Gungor
 August 7

At the end of this it should say, "And then you can ride your unicorn to fairyland".

“
 WAIT FOR THE PERSON
 WHO PURSUES YOU, THE ONE
 WHO WILL MAKE AN ORDINARY
 MOMENT SEEM MAGICAL,
 THE KIND OF PERSON
 WHO BRINGS OUT THE BEST
 IN YOU AND MAKES YOU
 WANT TO BE A BETTER PERSON.
 WAIT FOR THE PERSON WHO WILL
 BE YOUR BEST FRIEND,
 THE ONLY PERSON
 WHO WILL DROP EVERYTHING
 TO BE WITH YOU AT
 ANY TIME NO MATTER
 WHAT THE CIRCUMSTANCES
 ”

Like · Comment · Share

439 Shares

1,134 people like this.

Top Comments

NOTER

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on its right side, suggesting it's resting on a surface.

Dette temahæfte har til formål at opmuntre teenagere og unge til at tænke over og tale om noget, der berører deres hverdag.

Visionen for Adventistkirkens ungdomsafdeling er at lede unge til Jesus og til beslutninger for at følge ham. Vi ønsker at teenagere og unge skal opleve en nærværende kirke, som hjælper dem i deres personlige udvikling og en voksende tro, der leder til et positivt engagement i kirken og deres lokalsamfund.

Dette temahæfte er en del af en serie.

